

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Theses Theologicæ De Gratia, Libero Arbitrio,
Prædestinatione, &c. In Qvibus Doctrina Theologorum
Societatis Jesu contra Corn. Jansenii [Iansenii]
Augustinum Defenditur**

Derkennis, Ignatius

Antwerpiae, 1641

Art. XV. An omnia opera Infidelium sint peccata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73715)

IOANNES VVIGHERS in *Theſibus an. 1637. 31. Martij*: Hōmo in ſtatu naturæ lapſæ, ſine gratiæ poteſt multas veritates aſſequi, & veritatibus fidei extrinſecus ſufficienter propoſitis naturaliter aſſentiri, opera quædam moraliter bona perficere, Deum aliquo modo naturaliter diligere, peccata aliqua, leuioreſque tentationes ſuperare.
Vide omnium claſſium Antieſiguanos, ipſiſque olim Academicæ Lotaniæniſis lūmina, tanquam indubitata veritatem aſſerere, cui Ianſenius erroris notam iniurii?

ARTICVLVS XV.

An omnia opera infidelium ſint peccata?

IANSENIVS.

THEOLOGI SOCIET.

Omnia opera infidelium ſunt peccata, & virtutes philoſophorum ſunt vitia. Tomo 2. de ſtat. nat. lapſæ lib. 4. c. 27. col. 672.

II. Antequam fidei non eſt humano arbitrio liberum à peccato, dum hic & nunc agere meditatur, abſtinere: ſed quocumque ſe verterit, quadam humanis viribus inſolubili peccandi neceſſitate tenetur. Tomo 2. de ſtat. nat. lapſæ lib. 3. c. 14. col. 496.

Sola abſentia fidei ſufficit, vt omnia opera infidelium vera ſint peccata. Tomo 2. de ſtat. nat. lapſæ lib. 4. c. 3. col. 53.

III. Nuge, delirium, inſania, error, impietas, contraria Chriſtianorum ſenſui, ſcripturis & fidei, quod infidelium ſit vlla vera virtus, vel opera ſine peccato. Tom. 2. de ſtat. nat. lap. lib. 4. c. 17. col. 627.

Conſonant hæretici noſtri temporis.

LYTHERVS in *Geneſ. cap. 8. & in Ep. ad Gal. cap. 4. Item in cap. 7. Matt. 9. 18.* CALVINVS lib. 3. inſtit. cap. 14. §. 3. & 4. Idem in *Annd. Conc. Trid. ſeſſ. 6. in can. 7.* MELANCTHON Ep. ad Rom. cap. 14. in v. 14. n. 23. CHEMNITIVS in *exam. Trid. ſeſſ. 6. in can. 1. & 7.* CHAMIERVS Tomo 3. lib. 4. cap. 6. n. 1. & c. 10. n. 2. & 25. BVCERVS i. ad Rom. in cap. 14. v. 23. PETRVS MARTYR in *Ep. ad Rom. cap. 2. v. 14.*

SCRIPTVRÆ

Pro doctrina Societatis contra Ianſenium.

XODI 1. v. 21. Quia timuerunt obſtetrices Deum, ædificauit eis domos.
EZECHEIELIS 29. v. 18. Merces non eſt reddita ei (Nabuchodonofori) neque exercitui eius de Tyro, pro ſeruitute, quæ ſeruiuit mihi aduerſus eam.

K

DANIE-

DANIELIS 4. v. 24. Quamobrem Rex consilium meum placeat tibi, & peccata tua clemensynis redime.

Horum locorum energia hæc est: Nulla peccata remuneratur Deus: Aliqua opera infidelium remuneratur: vix aliqua infidelium opera non sunt peccata.

ROM. 2. v. 14. Gentes quæ legem non habent, naturaliter ea quæ legis sunt faciunt.

SS. PATRES

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

TERTULLIANVS de Corona militis cap. 6. Apostolus ad Romanos dicens: naturâ facere nationes ea quæ sunt legis, & legem naturalem suggerit, & naturam legalem.

HIERONYMVS in Ezech. 29. v. 18. Ex eo quod Nabuchodonosor mercedem accipit boni operis, intelligimus etiam Ethnicos, si quid boni fecerint, non absque mercede Dei iudicio præterfiri.

IDEM *ibid.* Perspicuum est condemnari nos comparatione Gentilium, si illi lege faciunt naturali, quæ nos etiam scriptâ negligimus: de quo plenissimè ad Romanos Paulus Apostolus disputat.

IDEM in cap. 22. Matth. Inter ipsos quoque Ethnicos est diuersitas infinita: cum scimus alios esse procliuēs ad vitia, & ruentes ad mala: alios ob honestatem morum virtutibus deditos.

CRYSOSTOMVS hom. 5. in Epist. ad Rom. post med. Per hæc rursus ostendit Deum sic hominem finxisse, vt possit per se virtutem eligere, ac vitium declinare.

IDEM Hom. 67. ad pop. Antioch. sub init. Nec potest malus omninò malus esse: sed euenit vt & aliquid habeat boni; neque bonus esse bonus omninò, sed & nonnulla solet habere peccata.

Liquet infideles etiam comprehendi in generali propositione boni & mali.

AUCTOR OPERIS IMPERFECTI in Matth. hom. 25. Si infidelis fecerit opus bonum, hic ei prodest opus ipsius, & hic ei reddit Deus bona pro opere suo: in illo autem sæculo (suarum) nihil ei prodest.

Vide totum discursum quo plenius exaggeratur præfens intentum.

AVGVSTINVS de Spiritu & Litt. cap. 27. & 28. Meritò dici potest etiam in ipsa impietate vitæ suæ (gentiles) facere aliqua legis vel sapere.

IDEM *ibid.* Impiorum quædam facta vel legimus, vel nouimus, vel audimus, quæ secundum iustitiæ regulam non solum vituperare non possumus; verum etiam meritò, recteque laudamus: quamquam si discutiat, quo fine fiant, vix inueniuntur, qui iustitiæ debitam laudem, defensionemve mercantur.

Dum dicit vix inueniri, cerè inueniri nonnunquam declarat, quæ meritò recteque laudantur: laudari tamen meritò non possunt, quæ, etsi quoad substantiam bona sint, malo nihilominus fine insciuntur.

IDEM *ibid.* Sicut non impediunt à vitæ æternæ iustum quædam peccata venialia, sine quibus hæc vitæ non ducitur; sic ad salutem æternam nihil profunt impio aliqua bona opera, sine quibus difficillimè vitæ cuiuslibet pessimi hominis inuenitur.

Peccatis venialibus iustorum rectè opponi non possunt bona opera impij, si & ipsa peccata sint.

IDEM Epist. ad Marcel. Republicanam primi Romani constituerunt, auxeruntque virtutibus &c. custodientes quamdam sui generis probitatem &c. Deus ostendit in illo imperio, quantum valent ciuiles, etiam sine vera religione, virtutes.

Similia de Romanis habet lib. 5. de Ciuitate Dei cap. 15.

IDEM Ep. 130. Polemo, si ex luxurioso continens factus, ita sciret cuius hoc esset donum: vt eum abiectis superstitionibus gentium piè coleret, non solum continens, sed etiam veraciter sapiens & salubriter religiosus existeret: quod ei non tantum ad præsentis vitæ honestatem, verum & ad futuræ immortalitatem valeret.

Si Dei donum fuerit continentia Polemonis, si ad vitæ honestatem valuerit, profectò peccatum non fuit.

FVLGENTIUS de Incarnat. & gratia cap. 56. Aliqua quidem bona quæ ad Societatis humanæ pertinent æquitatem, inesse possunt (infidelibus) sed quia non charitate fiunt, prodesse non possunt, nimirum ad vitæ æternam.

DD. SCHOLASTICI

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

D. THOMAS 2.2. q. 10. art. 4. c. Manifestum est quod infideles non possunt operari bona opera, quæ sunt ex gratia, scilicet opera meritoria: tamen bona opera, ad quæ sufficit bonum naturæ, aliquo modo operari possunt; unde non oportet quod in omni suo opere peccent.

Audis S. Doctorem manifeste verum esse, quod Iansenius ut erroneum audacter damnat?

ITEM *ibid.* ad 3. Dicendum quod per infidelitatem non corrumpitur totaliter in infidelibus ratio naturalis, quin remaneat in eis aliqua veri cognitio, per quam facere possunt aliquod opus de genere bonorum.

ITEM 1.2. q. 109. a. 2. c. Natura humana per peccatum non est totaliter corrupta, ut scilicet toto bono naturæ priuetur; potest quidem etiam in statu naturæ corruptæ, per virtutem suæ naturæ aliquod bonum particulare agere.

Consentit Sorvus lib. 1. de natura & gratia, cap. 19. in fine, & recentiores Thomista passim.

ARTICVLVS XVI.

De attritione.

- I. An attritio ex motiuo gehennæ & pœnarum sit honesta?
- II. An habeat rationem veræ pœnitentiæ?
- III. An procedat ex gratia?

IANSENIVS.

THEOLOGI SOCIET.

imm. 3. lib. 1. a. 27. col. 160.
Impossibile est ut ille, qui in peccandi proposito constitutus est, solâ pœna formidine ita mutet voluntatem, peccatumq; detestetur, ut non peccet. *b. Quin id est principium, esse impossibile, ut sic mutet voluntatem, nam hoc proprium est officium caritatis. . . .* Timor enim premit, non exhaurit cupiditatem; continet manum, non animum; qui eodem modo ac si non timeret, peccato alicui affixus manet.

ctm. 3. lib. 1. a. 33. col. 166.
lib. 1. col. 167.
Propositum bene viuendi ex timore pœnarum concipi, principiis Augustini solidissimis, ex quibus Pelagiana Heresis expugnata est, directè refragatur. *d. Preceptum enim bonum ex timore pœne ne quidem concupisci potest, sed solâ caritate: nam illa præcepti concupiscentia, quâ amamus id, quod præcipit nobis, non est aliud quam dilectio caritatis.*

II. In

K 2

II. Non

IETSI timor aliquis ex metu pœnarum conceptus, ob adiunctum actu affectum peccandi, sit malus; alium tamen honestum dari, qui eum affectum excludat, ex Scripturis, Conciliis, ac Patribus cogimur agnoscere. Nam ut initium sapientiæ & iustitiæ passim Scripturæ ac Patres commendant timorem, quem ut animis peccatorum ingeneret Deus, seuerè pœnas comminatur: & Christus eum timendum monet, qui nos potest perdere in gehennam. Qua de causa Trident. attritionem ex metu pœnarum conceptam, à Spiritu sancto esse docet, si omnem peccandi voluntatem excludat: quo manifestè innuit eam excludi posse, adeoque in attritione dicta propositum bene viuendi contineri posse sine caritate. Ac deinde subiungit eo timore vtiliter cõcussos Niniuitas, ut nobis eum commendet. An non per se notum est, sic commendari non posse, quod peccatum est?